

Ditt snabba hej

Jag var trött, och det sa jag, jag mådde dåligt, och det sa jag.

Du ville bara mötas, på ett snabbt hej.

Ditt snabba hej ändrades där nånstans så att dina läppar var fast på mina.

Okej

Tänkte jag, det är okej.

Men ditt snabba hej blev utspelat som något annat.

Du tjtade, du drog i mina kläder. Bad mig att följa med dig hem.

Du sa att jag skulle må bättre.

Att du skulle få mig att må bättre.

Okej

Tänkte jag, det är okej.

Så jag följde med dig hem.

La mig i din säng, där vi skulle kolla på film.

Men att bara kolla på film utspelade sig som något annat.

Jag hade inga kläder, inte längre.

För ditt snabba hej var uttänkt till något annat.

Nej.

Tänkte jag, det är inte okej.

Men jag låg där, ändå, och jag sa inget.

För jag följde ju med dig hem, och jag mötte ju dina läppar med mina.

Men jag tröck, bort din kropp från min, och du tröck hårdare.

Du sa inget, du frågade inte, frågade inte om jag mådde bra. För det visste du redan att jag inte gjorde.

För jag var trött, och det sa jag, jag mådde Dåligt, och det sa jag.

Vi skulle bara träffas på ett snabbt hej, och det sa du.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Isabelle Wester med Poeter.se id #139895 innehar upphovsrätten